

ХАЙ ЖИВЕ У ВІКАХ ІМ'Я ТА СПРАВА В. І. ЛЕНІНА!

Пролетарі всіх країн, єднитесь!

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ

№ 17 (1266)
ВІВТОРОК
22
КВІТНЯ
1980 року
Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

Громадяни Радянського
Союзу! Вчитьсья жити,
працювати і боротись по-
ленінському, по-комуні-
стичному!

(Із закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1980 року).

НЕВМИРУЩІЙ ГЕНІЙ ВОЖДЯ

Ім'я Володимира Ілліча Леніна звучить як заклик до боротьби проти гноблення, безправ'я й експлуатації, за революційне оновлення світу і торжество великих ідеалів комунізму. Творчим генієм, яскравим полум'ям свого життя, до останку відданого боротьбі за визволення праці від гніту капіталу, він освітив шлях переходу до щасливого майбутнього всього людства.

В. І. Ленін став біля керма першої в історії людства соціалістичної держави. Він спрямовував і організував усю гігантську діяльність партії по створенню основ соціалістичної економіки, по налагодженню нового життя і захисту завоювань революції від внутрішніх і зовнішніх ворогів. В. І. Ленін був натхненником і організатором перемоги Радянської влади на місцях, рішуче виступав за ліквідацію соціального і національного гноблення поневолених раніше народів Росії.

Протягом усієї революційної діяльності В. І. Ленін підтримував тісний зв'язок з більшовицькими організаціями України. Володимир Ілліч вніс неоціненний вклад у підготовку та здійснення соціалістичної революції на Україні.

З ім'ям Леніна і його ідеями нерозривно зв'язані всі перемоги радянського народу в минулому і тепер, наша віра у неминуче торжество комунізму. Ленінська думка, ленінська наука були, є і будуть животворним джерелом нашої сили. У працях безсмертного вождя, його мудрих заповідях, у ленінській методології міститься надійна основа, на яку партія спирається при розробці правильної стратегії і тактики, визначенні довгочасних перспектив соціально-економічного і політичного розвитку країни, використовує її для правильної орієнтації у міжнародних подіях. Ось уже сьоме десятиріччя наша Батьківщина успішно йде по ленінському шляху.

В. І. Ленін науково обгрунтував учення про перспективи і рушійні сили світового революційного процесу, принципи революційної стратегії і тактики, геніальну лінію комуністичних і робітничих партій. Життя підтверджує правильність ленінського передбачення про неминучість відпадин нових країн від капіталістичної системи внаслідок революцій, про неухильне розширення соціалістичної системи, про перетворення диктатури пролетаріату із сили національної у силу інтернаціональну. Світова система соціалізму — яскравий доказ цього. Братні партії і держави на практиці втілюють ленінські ідеї співробітництва соціалістичних країн. Вони координують і об'єднують свої зусилля у важливих сферах економіки, науки і культури, успішно розвивають політичне й ідеологічне співробітництво, здійснюють узгоджений курс на світовій арені в боротьбі за мир і соціальний прогрес, переконливо демонструють величезні переваги соціалізму. Співдружність соціалістичних країн стала тепер найбільш динамічною економічною силою у світі.

Успіхи соціалізму надихають сотні мільйонів пригноблених, піднімають їх на боротьбу, вселяють у їх серця надію на світле майбутнє. Нині більш як половина населення землі — це народи, що визволилися від колоніального гноблення, утворили незалежні держави, взяли свою долю у власні руки. Багато з них орієнтують свій курс на соціалізм.

Ленінізм — це найбільш передова і впливова ідеологія сучасності. На світі не було і немає людини, праці якої мали б таке велике поширення як твори В. І. Леніна. Вони перекладалися на інші мови світу більше 200 раз. В СРСР праці В. І. Леніна вийшли (на 1 січня 1979 року) 13889 раз. Їх загальний тираж становить 531167 тисяч примірників.

Ленінські книги читаються, по них вчать жити і боротися трудящі в усіх країнах, на всіх континентах. Вчення В. І. Леніна завжди буде закликком і керівництвом до дії, а його життєвий подвиг — надихаючим прикладом для всіх комуністів, для мільйонів трудящих у всьому світі.

Історичний Декрет про землю за підписом вождя, Ленінський кооперативний план відкрили широкий шлях для розвитку сільського господарства нашої країни на основі нового, соціалістичного принципу господарювання.

17 квітня в актовому залі 3 учбового корпусу відбулись урочисті збори, присвячені 110-річному ювілею В. І. Леніна.

Збори відкрив секретар парткому УСГА Ю. Я. Гапусенко. Почесне право внесення до залу прапора академії було надане кавалеру ордена Леніна, Заслуженому діячеві науки Української РСР, професору І. О. Поваженку, професору М. Ф. Шуміхину, декану мехфаку Д. Г. Войтоку, секретарю партбюро факультету захисту рослин І. І. Кашевському, делегату XVIII з'їзду ВЛКСМ, члену Київського міського комсомолу, студентці економфаку Г. Постолюк, членам комітету комсомолу академії О. Рубану та Л. Сергієнко, секретарю комсомольського бюро лісгосподарського факультету І. Шаблію, студенту агрофаку В. Ченчику.

Знамена були внесені до залу під урочисту мелодію, а в цей час для покладання квітів до пам'ятника безсмертному вождю на головній магістралі столиці Радянської України — Хрещатику вирушили представники УСГА кавалер ордена Леніна П. І. Бондаренко, Ленінський стипендіат М. Ільчук, студентка О. Богданова.

В залі засідань слово було надане секретарю парткому УСГА Ю. Я. Гапусенку.

АКАДЕМІЯ СВЯТКУЄ

Доповідач розкрив всесвітньо-історичне значення ленінізму, на яскравих прикладах показав торжество його ідей в СРСР, країнах соціалістичної співдружності, у міжнародному комуністичному русі.

Радянський народ зустрів Ленінський ювілей новими успіхами в комуністичному будівництві, у виконанні планів X п'ятирічки, соціалістичних зобов'язань на 1980 рік.

Коллектив нашої академії підійшов до свята з добрими показниками в учбово-виховній, науково-дослідній, ідейно-політичній роботі. Особливо відзначились в цьому плані колективи факультетів механізації сільського господарства, агрономічного, ветеринарного. Висока віддача роботи кафедр суспільних наук, колективу бібліотеки у справі пропаганди марксизму-ленінізму.

У вихованні всебічно розвинутої людини неабияку роль відіграє і художня самодіяльність. Справжнім пропагандистам радянських пісень є духовий оркестр академії.

Ю. Я. Гапусенко поздоровив учасників Великої Жовтневої

революції, які ще й досі продовжують активну роботу в нашому колективі: Г. Г. Оніщенко, М. І. Пилипенка, М. П. Ушакова. Тепло привітав секретар парткому кавалерів ордена Леніна.

Затамувавши подих, слухали присутні виступи ветерана Ленінської партії, учасника III з'їзду комсомолу Серафими Іванівни Табишевої, колишнього кремлівського курсанта, ветерана партії, громадянської та Великої Вітчизняної воєни, кавалера 26 урядових нагород, в тому числі ордена Леніна, 3-х орденів Бойового Червоного Прапора, Григорія Захаровича Асатурова, кавалера ордена Леніна, Заслуженого діяча науки Української РСР Сергія Івановича Лебедева, громадянина Афганістану Шаїма Хашімі, Ленінського стипендіата В. Малюги, студентів академії, громадянина УНР Ервіна Ковача і громадянки ЧССР Надії Дівінової.

Хвилюючим було привітання юних ленінців учасникам урочистих зборів. Після цього секретар парткому Ю. Я. Гапусенко вручив з нагоди Ленінського ювілею ветеранам партії і кавалерам ордена Леніна пам'ятні подарунки.

До Ленінської річниці ряд викладачів, студентів і співробітників УСГА були нагороджені Почесними грамотами, які вручив ректор академії А. М. Жадан.

Навічно залишається в рядах створеної ним Комуністичної партії Володимир Ілліч Ленін. Кожного разу, під час обміну партійних документів, на його ім'я випишується партійний квиток № 1, який зберігається потім у Центральному музеї В. І. Леніна.

На цьому знімку ви бачите партквиток Ілліча, виписаний на його ім'я у 1972 році.

ЛЕНІН У МОЄМУ ЖИТТІ

Перед моїми очима немов знову постають застигли в суворій підтягнутості вартові, нескінченна черга мовчазних людей... Коли я переступила поріг Мавзолею, то вже нічого не бачила навколо себе, нічого не відчувала, крім величезної притягальної сили, що ніби випромінювалась обличчям людини, яка пішла у безсмертя.

Здається, хтось підштовхнув мене, хтось прошепотів щось докірливе, ніби про те, що в Мавзолеї не можна так довго стояти, адже перед входом про це попереджували. А у мене не було сил відірвати погляд від високого чола, від якогось бунтівливого неспокою, що вив від нього. Серце завмерло в очікуванні. Здавалось, ось зараз він підніметься, мудро зіщулиться і вийде на простору Красну площу.

Минуло вже 4 роки з тих пір, як московський міськомкомсомолу організував для комсомольців, які завоювали право бути сфотографованими біля паропору Перемоги, відвідування священного місця нашої землі — Мавзолею Володимира Ілліча Леніна. Я досі яскраво пам'ятаю кожну мить, коли, затамувавши подих, ми вбирали в себе риси знайомого кожній радянській людині обличчя.

...Замислився Віктор Іванович, та й хто б зразу відповів на таке запитання?

— Ленін у моєму житті?.. Та це, мабуть, і є моє життя...

...Яким далеководним був Ілліч, коли говорив, що мільйони неосвоєних цілинних та перелогоних земель колись збудують важким пшеничним колосом!

В далекому тепер 1962 році приїхав на цілну випускник економічного факультету Віктор Іванович Мацібора. Він

Я від душі заздрю представникам старшого покоління, на долю яких випало щастя бачити, слухати, розмовляти з Іллічем, ламати старий і будувати новий світ.

Безмежна любов і пам'ять народна... Дитина, яка тільки починає розмовляти, зворушливо вимовляє: «Дідусь Леніні». А представники мого покоління, стримуючи подих від хвилювання, слухають звук голосу Леніна, записаний на магнітофонну стрічку. Коли ж на екрані з'являються унікальні документальні кінокадри, що розповідають про Володимира Ілліча, молодим патхненням загоряються очі поспівних людей, щось не по віку зріле з'являється в очах молодих.

Сьогодні, повторюючи слова В. В. Маяковського «Я себя под Лениным пишу», кожний з нас може сказати це і про себе.

...Не припиняється людський потік до Мавзолею. Сюди йдуть люди всієї планети, щоб віддати данину великому синові землі, сюди йдуть, щоб унести із собою почуття цільності і повноти життя. Ідуть, щоб знову і знову звірити свій життєвий шлях по людині, чия ім'я зараз на устах всього світу — по Леніну.

А. ШАРАПОВА,
студентка, член комітету комсомолу.

починав свою трудову діяльність в радгоспі Казахстанського ЦВК, що був організований за декретом Леніна. З ім'ям вождя пов'язана і висока нагорода — орден Леніна, яким нагороджене господарство за успіхи у сільськогосподарському виробництві.

Здійснилась ленінська мрія про цілинний хліб. У здійсненні її й частка самовідданої праці В. І. Мацібори.

В. ДЕРІЙ.

ЗАВДАННЯ ВИКОНУЄМО ГІДНО!

110-у річницю з дня народження засновника Комуністичної партії першої в світі держави робітників та селян Володимира Ілліча Леніна колектив Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії зустрічає такими показниками у боротьбі за звання зразкового вузу і у виконанні соціалістичних зобов'язань за I квартал 1980 року:

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА І ВИХОВНА РОБОТА

Успішно продовжується робота по дальшому удосконаленню учбових програм і планів в світлі рішень XXV з'їзду КПРС і постанов липневого (1978 р.) і листопадового (1979 р.) Пленумів ЦК КПРС. Так, колегією Мінвузу УРСР схвалений досвід роботи по впровадженню кафедрою історії КПРС інтенсивних методів навчання. Підготовлені рекомендації з метою підвищення рівня викладання загально-педагогічного цикла предметів. Розроблені 4 програми з різних курсів.

Проведено 2 науково-методичних, 1 науково-практичну і 26 теоретичних конференцій професорсько-викладацького колективу академії, 20 науково-методичних семінарів і 3 диспути по дальшому удосконаленню і підвищенню ефективності навчально-виховного процесу. Прочитано 850 лекцій для колективу академії і трудящих країни.

Видано 1 підручник і 2 методичну розробку. Підготовлено до видання 2 підручники, 16 учбових посібників, 6 методичних посібників, 69 методичних вказівок, 142 методичні розробки, 6 брошур, 8 робочих зошитів, 90 лекцій, а також розроблені лекції з 3 спекурсів для студентів зарубіжних країн. Захищені 1 докторська і 3 кандидатські дисертації. Підготовлено до захисту 2 докторські і 17 кандидатських дисертацій.

Проведено модернізацію і обладнано 9 лабораторій, модернізовано 26 і обладнано 11 нових місць в лабораторіях. Створено 1 діафільм, 17 діапозитивів, 3 лекційні демонстрації, 357 слайдів, 27 схем і таблиць, 415 учбових препаратів. Оформлено 100 демонстраційних стендів і макетів, 20 моделей і 15 наочних посібників.

Підготовлено 1 завдання, 11 тем по програмі та 196 комплектів карток для програмованого навчання.

Складені структурно-логічні схеми, технологічні і методичні картки з усіх тем курсу «Історія КПРС», першоджерел курсу «Науковий комунізм» і 3 структурно-логічних схеми з діалектичного матеріалізму.

Успішно проходить переобладнання і оформлення Народного музею академії і Ленінських кімнат в гуртожитках 1, 5, 7 і 10. Передано підшефним школам, технікумам і господарствам 12 комплектів гербаріїв і колекцій шкідників сільськогосподарських культур.

На внутрівузівський тур 8-го конкурсу студентських робіт підготовлено 1257 доповідей і рефератів, з них 44 рекомендовані на республіканський тур конкурсу, де 14 робіт відзначені дипломами Мінвузу УРСР і ЦК ЛКСМ України.

Проведено 8 зустрічей з передовиками виробництва, 12 вечорів запитань і відповідей, 2 тематичних, 10 інтернаціональних, 5 вечорів відпочинку і 278 бесід зі студентами в гуртожитках.

Організовано 163 екскурсії і культурноди студентів в передові господарства і науково-дослідні інститути.

Проведені 3 олімпіади серед студентів та учнів середніх учбових закладів.

Закінчується формування 8 студентських збирально-транспортних і будівельних загонів, в тому числі 6 загонів для роботи на цілинних землях Казахстану.

Підготовлено 3 майстри спорту, 22 кандидати в майстри спорту, 400 спортсменів масових розрядів.

НАУКОВО-ДОСЛІДНА РОБОТА І ДОПОМОГА ВИРОБНИЦТВУ

Успішно виконується план науково-дослідних робіт, розроблено 13 і впроваджено у виробництво 8 рекомендацій, одержано 8 авторських свідоцтв і подано 15 заявок на авторські винаходи.

Видано 3 монографії, збірник і 3 брошури, а також надруковано 42 статті. Підготовлено до видання 3 монографії, 1 збірник, 3 брошури й 232 статті.

Надана наукова, методична і практична допомога 72 колгоспам, радгоспам, дослідним станціям та іншим організаціям, а також 3 районам з актуальних питань сільськогосподарського виробництва. Прочитано 303 лекції і проведено 78 консультацій для працівників сільського і лісового господарства.

Підготовлено 620 доповідей і 1 монографія на наукові конференції (з них 320 на наукові студентські конференції) і 20 досліджень на конкурси наукових робіт.

Оформлено 2 експонати на ВДНГ СРСР по результатах наукових досліджень.

Виконані роботи по монтажу електрообладнання на суму 84,6 тисячі карбованців.

Організовано на базі Боярської ЛДС проблемну лабораторію по вивченню нової породи дубового шовкопряда «Поліський тассар».

Складений огляд розповсюдження хвороб зернобобових культур і розроблені заходи по обмеженню їх розвитку на Україні. Добірку підготував Ю. КАЛЮЖНИЙ, член профкому УСГА, доцент.

ПОЗИВНИ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

В героїчній історії радянського робітничого класу багато славетних і пам'ятних дат. Одна з них — 12 квітня 1919 року. В цей суботній день невелика група комуністів і співчуваючих депо Москва-сортувальна Московсько-Казанської залізниці залишилась у цеху після трудового дня, для того, щоб безкоштовно відремонтувати три паровози, які потім були використані для перекидання на фронт військових ешелонів. Тим самим були започатковані комуністичні суботники, які по-новому визначили ставлення робітників до праці і зробили її за своїм характером і змістом комуністичною.

З того часу комуністичні суботники стали доброю традицією. Вони проводяться в усіх трудових колективах країни і перетворюються на справжній свята праці.

Вранці 19 квітня на комуністичний суботник вийшли викладачі, співробітники і студенти Української сільськогосподарської академії. Члени нашого колективу працювали на упорядкуванні голосівської території, дендропарку, приміщень вузу.

Докладніше про результати проведення Ленінського комуністичного суботника, присвяченого 110-річчю з дня народження вождя, ми розповімо в наступному номері.

...Коли він згадає море, очі в нього стають лагідними і мрійливими. Кругловице смагляве обличчя, облямоване чорним волоссям, теж набуває задумливого мрійливого виразу. Через декілька хвилин мова в нас заходить про його дитинство, рідне село, домівку, і я з деяким подивом знову спостерігаю цей вираз на його усміхненому обличчі.

... А Микола продовжує далі розповідати про навчання у восьмиріччі в рідних Драчах Старокостянтинівського району на Полтавщині, у Шепетівському сільськогосподарському технікумі, про флотську сувору службу на ракетному крейсері «Адмірал Ушаков». І все в нього йшло добре. Восьмирічку закінчив з грамотою, технікум — знову ж таки з відзнакою, на флоті — грамоти, численні заохочування. Та й у час, в академії, він не просто студент IV курсу економічного факультету, а Ленінський стипендіат...

Встиг багато в свої 27 років. До того ж всюди на видноті. В технікумі — комсорг, після цього — рік в рідному колгоспі імені Богдана Хмельницького працював заступником головного бухгалтера. І справлявся. На кораблі — головний старшина, секретар комсомольського бюро боцманської команди. Якщо мати на увазі, що в цій команді по штатному розкладу 50 чоловік і що комсомольське бюро, яке він очолював, було нагороджено Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ України, — то гумор у бік. Це серйозно! А в академії? У нас він — староста курсу, голова студради гуртожитку № 2, вже два роки член партбюро економічного факультету.

ЙОГО ІДЕАЛ

Мимоволі задаєшся питанням: «І як він все це встигає?». Тут вже не до сентиментів. Людина ділова, розумна, цілеспрямована. Це ясно. Бо не може ж, й справді, особа, що без кінця витрачає дорогий час на безпредметні роздуми та самокопання, встигати зробити те, що робить Микола.

...Розмова точиться далі. Микола розповідає про численні громадські справи, навчання, про свою улюблену економіку, про турботи, пов'язані з наближенням Ленінських свят, про соціалістичні зобов'язання, які виконувались студентами до цієї урочистої події. І про все він говорить із запалом, з пристрасстю. Відчуваєш, що кожна справа хвилює його не абияк, а володіє ним цілком і повністю. В ньому просто кипить енергія, натхнення. З таким же патхненням і з тим же мрійливим виразом на обличчі він розповідає про перший студентський академії, який поїде до Сибіру, в зону затоплення Саяно-Шушенської ГЕС працювати. Загін буде носити назву «Академічний-80» і очолює його Микола Ільчук, мій співрозмовник...

— Микола, а про що ти мрієш? — перериваю я його розповідь.

Відповідь його конкретна і, на мою думку, вичерпно заповнює ті «білі плями» в моїх попередніх роздумах про нього:

— Про що?.. Про можливість постійно приносити людям користь. Розумієте, це не просто слова. Я відчуваю пряму потребу в цьому. Від цього залежить і настрій мій, і... успіхи, якщо хочете...

Так, я вірю, що для Миколи це не просто слова, які дехто зник надто часто проголошувати і надто мало виконувати в житті. Для Миколи — це дійсно потреба.

— Слухай-но, а хто твій ідеал в житті? Маєш такого? І що дає тобі наслідування його?

Микола відповів відразу. Брови його суворо зійшлися над очима:

— Ленін... — І зробив паузу. Замислився. — Так, він для мене ідеал. Є такий вираз: «По Леніну звіряю своє життя». Хай це звучить пишномовно, але для мене — це так. Можна ж тільки дивуватись, як звичайна людина, якою називав себе Ленін у відповідь на славохвалення кореспондентів, могла все своє життя присвятити потребам людей, людства в цілому. Він все своє життя віддав людям. Щастя ж людей було його щастя. Активна життєва позиція, бажання, вміння і намагання повністю віддати життя клопотанню про людей, про їхні турботи — це Ленін. Адже так? А це й є позиція справжньої людини...

Очі його збуджено зблискують, він весь напружений. Хвилюється. Так люди говорять про найважливіше для себе. Так вони в цей момент виглядають. І так виглядав, говорячи про Леніна, Микола Ільчук, Ленінський стипендіат, член партії Леніна.

Ю. СЕМЕНЮК,
кореспондент.

ВІРНІСТЬ ІДЕЯМ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМУ

Ювілею вождя світового пролетаріату була присвячена міжнародна студентська науково-теоретична конференція «Радянський, соціалістичний спосіб життя — торжество ленінських ідей», яка проходила 16 квітня.

З вступним словом виступив голова оргкомітету конференції, завідувач кафедри історії КПРС, доктор історичних наук, професор Л. Ю. Беренштейн.

Цікавими були виступи Ервіна Ковача з УНР «Молодь Угорщини виконує ленінські заповіді», Асфару Мілліона з Ефіопії «Народжена революцією (соціалістичні перетворення в Ефіопії)», Сахі Таймані Гулама з Афганістану «Ленінські принципи зовнішньої політики країн соціалізму», Нгуен Ван Туєт з В'єтнаму «Розвинутий соціалізм — закономірний етап становлення комуністичної формації», Наталі Ластовець з СРСР «Ленінські заповіді молоді» та багатьох інших.

Конференція ще раз яскраво продемонструвала вірність прогресивної молоді всього світу ленінським міжнародним ідеям.

ЗА ЛЕНІНСЬКИМ ПЛАНОМ

На ознаменування великих досягнень радянської науки у нашій країні встановлено свято — День радянської науки, яке відзначається щороку у третю неділю квітня. Дата святкування Дня радянської науки обрана в пам'ять про те, що в квітні 1918 року В. І. Ленін написав «Начерк плану науково-технічних робіт», у якому пропонував дати Академії наук ряд важливих доручень економічного й технічного характеру, пов'язаних з реорганізацією промисловості на передових наукових началах.

Республіканські академії, філіали, центри, відділи АН СРСР, інститути й науково-дослідні об'єднання промисловості, дослідні інститути й центри вищої школи, кафедри й проблемні лабораторії, інститути Академії медичних наук, ВАСГНІЛ — така могутня система радянської науки нині.

Одним з провідних наукових центрів країни за роки Радянської влади стала Українська РСР. На Україні у сфері науки зайнято більш як півмільйона чоловік, створено широку мережу дослідних установ, впроваджені чудові кадри вчених. Нині в Українській РСР трудиться 180 тисяч наукових працівників, з яких понад 56 тисяч має вчений ступінь доктора і кандидата наук. У республіці налічується понад 140 вузів. Поряд з підготовкою спеціалістів для народного господарства в них проводиться значна науково-дослідна робота.

Усвідомлюючи свій обов'язок перед Батьківщиною, вчені країни наполегливо працюють над розв'язанням завдань, поставлених перед ними партією. День радянської науки вони зустрічають новими досягненнями, відкриттями в багатьох галузях науки.

Ю. КАРМАЗІН.

ВИСОКА НАГОРОДА

Він належить до славної когорти радянських науковців, які закладали підвалини в тій чи іншій галузі знань. Ім'я Заслуженого діяча наук УРСР професора С. І. Лебедева широко відоме серед фізіологів і біохіміків рослин. Основним напрямком його наукової діяльності є розробка проблеми фотосинтезу сільськогосподарських рослин та дослідження ультраструктури хлоропластів та пігментної системи. Сергій Іванович автор більш ніж 120 наукових робіт, кількох монографій, підручників, брошур. Він активний учасник фізіологічних і біохімічних з'їздів, конференцій, симпозіумів, міжнародних конгресів.

Протягом ряду років вчений керує підвищенням кваліфікації викладачів фізіології сільськогосподарських рослин вузів країни. Студентам, аспірантам, викладачам добре відомий його учбовий посібник «Фізіологія рослин» для університетів і сільськогосподарських вузів, який зараз перероблено і перекладено на російську мову.

Але у вченого є ще одне покликання. Він педагог. Не може Сергій Іванович уявити себе без повсякденної копійки роботи зі студентами, аспірантами, своїми молодими колегами — викладачами. Він виховує в людях справжній пошук до знань. Він любить молодість і приділяє їй багато уваги і часу, незважаючи на величезну зайнятість. У Сергія Івановича виростає ціла армія учнів, які успішно займаються науковими дослідженнями у

різних вузах, на дослідних і біологічних станціях нашої країни та за рубежом. За плечима професора С. І. Лебедева 40 років плідної педагогічної діяльності, з них 18 — в нашій академії.

Велику увагу приділяє професор Лебедев популяризації наукових знань. За активну участь у пропаганді наукових знань і плідну працю по комуністичному вихованню трудящих він нагороджений грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

С. І. Лебедев — активний громадський діяч. Він був делегатом XVIII і XX з'їздів Компартії України, депутатом Одеської Ради депутатів трудящих, членом партійного бюро і парткому академії. Це далеко не повний список тієї роботи, яку виконує комуніст С. І. Лебедев.

Орден Леніна — не єдина урядова нагорода вченого. Партія високо оцінила багаторічну плідну діяльність Сергія Івановича Лебедева, нагородивши його орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблестний труд в честь 100-ліття со дня народження В. І. Леніна».

Науковець, педагог, громадський діяч...

— Перш за все, я комуніст, — говорить Сергій Іванович, — член партії Леніна. І гордий з цього!

Л. ЛИТВИНЕНКО,
доцент, зав. корпунктом агрономічного факультету.

ФЕСТИВАЛЬ СТУДЕНТСЬКОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

Фестиваль художньої самодіяльності «Голосівська весна» — важлива подія в культурному житті Української сільськогосподарської академії. На протязі п'яти днів в актовому залі третього учбового корпусу не змовкали голоси учасників художньої самодіяльності десяти факультетів вузу. Більше ста п'ятдесяти номерів представили на фестивалі студентські самодіяльні колективи. Їхні цікаві та змістовні виступи підтримували три з половиною тисячі глядачів.

У велике свято вилилось відкриття фестивалю, на якому були присутні ректор УСГА А. М. Жадан, секретар парткому вузу Ю. Я. Гапусенко і голова профкому О. С. Марченко.

Змовкли рукоплескання, і в зал полинули чарівні звуки безсмертної «Апосіонати» Бетховена, улюбленого твору Ілліча. На її фоні починається хвилююча розповідь про людину, що вимовила легендарну фразу «Мистецтво належить народова».

На сцені — ведучі. Вони говорять про значення і роль мистецтва в житті окремої людини і всього суспільства. Так, під час Великої Вітчизняної війни поезія і музика, образотворче мистецтво і театр були грізною зброєю в боротьбі з ворогами. Як заповіт всім живим звучать вірші М. Майфорова «Баладою про пафліліців» у виконанні духового оркестру академії завершується літературно-музична композиція.

Перший фестиваль самодіяльної народної творчості «Голосівська весна», присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Великої Перемоги, відкриває голова профкому УСГА О. С. Марченко.

— Радянський народ, все прогресивне людство урочисто відзначають 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Діяльність Володимира Ілліча нероз-

ривно пов'язана з усією історією людства — говорить він. Не можна зрозуміти зміст і соціальну спрямованість нашої епохи, не звертаючись до його багатогранної творчості...

Готуючись до дня народження вождя, колектив нашого вузу провів велику організаційну роботу, спрямовану на покращення навчально-виховного процесу. Ми намагалися, щоб кожен студент був по-справжньому захоплений революційною теорією і щоб його спілкування з марксистсько-ленінською спадщиною стало внутрішньою потребою.

Далі товариш Марченко зупинився на тій ролі, яку відіграють колективи художньої самодіяльності у морально-естетичному вихованні людини, і побажав великого успіху в цій справі всім аматорам.

Отже, фестиваль розпочався з добре продуманою програмою виступів економічного факультету. Розпочав її жіночий хор, який майстерно виконав пісні «Ленін — наша весна», «Обеліск». Результатом щоденних тренувань стали успішні виступи ансамблю бандуристок і танцювального ансамблю, серед учасників якого п'ять членів комсомольського бюро факультету. Тривалими оплесками зустріли глядачі виступи Тетяни Михайленко, Анатолія Черевка, Сергія Петрука.

Непогану заявку на майбутнє зробив студентський театр міні-

маті». На сцені агіткультбригада механіків. «За сільськогосподарські кадри!». Усі з нетерпінням чекали, якою буде нова програма, кращою чи гіршою за минулорічну. Тому інтерес до виступу був великий, і актори показали усе, на що вони здатні.

Добре попрацювали не тільки учасники огляду, але й організатори цього концерту. Насамперед, це комсомольське бюро факультету (секретар О. Левчій), профспілкуве і партійне бюро (відповідальний за культмасову роботу Б. Бабій).

Цікаву програму показав і колектив художньої самодіяльності агрономічного факультету. Щедрим оплесками нагородили глядачі виступ чоловічого хору, який виконав пісні «Партія», «Повертались хлопці із походу». Незабутнє враження залишив виступ студентки V курсу Ольги Самелюк. Вона талановито прочитала уривок з поеми Роберта Рождественського «Двісті десять кроків». Натхненню і величю виконав ансамбль під акомпанемент баяністів пісню «Легенди розкажуть».

Концерт був багатий різноманітним жанром. У виконанні танцювального колективу запально був виконаний іскрометний танець «Рахівчанка».

Серед учасників концерту — комсомольці двадцятих років, професор В. К. Заєць, чия тривожна юність пов'язана з революцією, з партією Леніна. Коли ветеран підійшов до мікрофона, зал вибухнув теплими оплесками. Василь Корнійович прочитав вірш Расула Гамзатова «Рідна мова».

Пісня у виконанні чоловічого вокального ансамблю «Боярка — БАМ» стала своєрідною естафетою комсомольської зв'язки, яка передається від старших до наступних поколінь. Присутні підтримують слова пісні овацією. Колоритно звучали у виконанні хором колективу «Якби мені сірий кінь», «Пісня про хліб», «В сім'ї єдиній».

Агрономи закінчили свій виступ динамічною і виразною програмою агітбригади «Юність».

Аматори художньої самодіяльності виступали як полум'яні пропагандисти радянського способу життя, як провідники ідей партії, як патріоти, що віддають соціалістичній Батьківщині увесь жар комсомольських сердець. Уважно стежило за виконанням кожного номера конкурсне жюрі. Бо для оцінки важливо усе: і як поставлено той чи інший номер, і манера виконання, і костюми. Переможцями фестивалю стали

На відкритті фестивалю виступає голова профкому УСГА О. С. Марченко.

ривно пов'язана з усією історією людства — говорить він. Не можна зрозуміти зміст і соціальну спрямованість нашої епохи, не звертаючись до його багатогранної творчості...

Готуючись до дня народження вождя, колектив нашого вузу провів велику організаційну роботу, спрямовану на покращення навчально-виховного процесу. Ми намагалися, щоб кожен студент був по-справжньому захоплений революційною теорією і щоб його спілкування з марксистсько-ленінською спадщиною стало внутрішньою потребою.

Далі товариш Марченко зупинився на тій ролі, яку відіграють колективи художньої самодіяльності у морально-естетичному вихованні людини, і побажав великого успіху в цій справі всім аматорам.

Отже, фестиваль розпочався з добре продуманою програмою виступів економічного факультету. Розпочав її жіночий хор, який майстерно виконав пісні «Ленін — наша весна», «Обеліск». Результатом щоденних тренувань стали успішні виступи ансамблю бандуристок і танцювального ансамблю, серед учасників якого п'ять членів комсомольського бюро факультету. Тривалими оплесками зустріли глядачі виступи Тетяни Михайленко, Анатолія Черевка, Сергія Петрука.

Непогану заявку на майбутнє зробив студентський театр міні-

Линуть пісні з академічної сцени.

Фото В. Шевченка.

вдало доповнюючи один одного. Гучними оплесками зустріли глядачі появу на сцені членів популярного ансамблю академії «Червоні маки» (керівник студент III курсу А. Красніков). Творчий пошук колективу продовжується, з'являються пісні в оригінальній манері. З упевненістю можна сказати, що творчі висоти ансамблю ще попереду.

Але ось зал вибухає тривалими оплесками, над головами присутніх здіймаються транспаранти з написами: «Молодці!», «Так три-

колективи художньої самодіяльності факультетів: механізації с. г., економічного та агрономічного.

Концертна програма першого фестивалю «Голосівська весна» — яскраве свідчення тому, яку велику роботу по ідейно-художньому вихованню проводять факультетські організації. Цей концерт, безумовно, надовго залишиться в пам'яті його учасників, а також і численних глядачів.

О. ЧЕБУКІН,
слухач відділення журналістики ФГП.

ТОМИК ИЛЬИЧА

Нелегкий в житті путь осилив,
В раздум'ї: правильно ль
иду?
Я открываю томик синий,
Как путеводную звезду.
Я там найду и вновь отмечу
Поднявший нас высокий свет,
Когда мы шли заре
навстречу
В дыму сражений и побед.
Высокий свет! Не только в
гимнах —
Он в сердце каждого живет,
Он так же стал необходим
нам,
Как воздух, как весны приход.
Как луч живительного
солнца,
Влечет к себе его срока:
И молодого комсомольца,
И старого большевика.
Его не заслоняют годы,
И с ним становятся светлей
И в космос дальние полеты,
И каждый шаг наш на земле.
Его оруженосец верный,
Делами славен, сердцем чист,
Над этим томом в час
вечерний
Склоняется пропагандист.
Чтоб в буднях дней в честь
славной даты
Труду высокий смысл придать,
Он ищет в томе не цитаты,
А ключ к науке побеждать!
Он там, как воин в арсенале,
Оружье ищет поострей,
Чтоб поутру на семинаре
Глаголом жечь сердца людей.
Его берут студентов руки,
Кому удел счастливый дан
В сияньи Ленинской науки
Взойти на свой меридиан.
К его прислушиваясь слову,
Учителя средь жгучих тем
Здесь ищут верную основу
Педагогических поэм.
Стоять на страже достоинств
И партии призыву вияв,
Его читает каждый воин,
Как высший воинский устав.
В краях поверженных
бастий,
Монархов, шахов, королей
Там открывают томик синий,
Как факел новых, светлых
дней.
Везде, всегда, во всем он
с нами —
Символ итогов и начал.
Над миром реет, точно
знамя,
Бессмертный томик Ильича!
И. ДЬЯЧЕНКО,
ветеран партии.

Я НАВЧАЮСЬ В КРАЇНІ ЩАСТЯ

Ми знаємо, що епоха, в якій ми живемо, — це епоха торжества ідей лєнінізму. Досвід багатьох країн утврджує загальний напрямок і дєвість лєнінської теорії побудови соціалізму. Світова система соціалізму в наші дні все зміцнюється тому, що вона виявляє життєдайність лєнінських принципів міжнародних відносин нового типу.
У класовій боротьбі останніх років робітничий клас показав свою організованість, свідомість, боєдатність, свою волю і роль у керівництві народними масами.
В багатьох капіталістичних країнах селяни залишаються основними союзниками пролетаріату. Інтєлігенція і молодь відіграють в цьому союзі велику роль. До революційного руху приєднуються все нові і нові групи людей.
Лєнінські ідеї про національно-визвольний рух,

про міцний союз з пригнобленими народами всіх країн вказують шлях боротьби проти колоніалізму, за незалежність і свободу народів.
В наші дні народи багатьох колишніх колоній одержали незалежність.
Як пророкував В. І. Лєнін, національно-визвольний рух, що розпочався в багатьох країнах, змінив хід боротьби проти будь-якого поневолення народів. Звільнившись від гніту, ці держави будують суспільство нового типу. Вірний інтернаціональному обов'язку, Радянський Союз допомагає зростанню національних кадрів країн, що розвиваються. Ось і мені, уродженцю Африки, випало щастя вчитися в Країні Лєніна.
УА ГРОВОЧИ,
студент III курсу факультету захисту рослин, громадянин Гвінеї.

В БУДИНКУ УЛЬЯНОВИХ

...Київ, Лаборагорна, 12, квартира 14. Одного разу у подвірній книзі цього будинку за 1903—1904 роки з'явився напис, який свідчив, що по даній адресі прописалися «Єлізарова Ганна Іллїнічна, дружина колезького секретаря, що прибула з Самари 3 листопада 1903 року, і Ульянова Марія Іллїнічна, дочка дійсного статського радника, що прибула з Кудрявського провулку, 10». Разом з сестрами тут оселилася і їхня матір — Марія Олександрівна.
В Києві стояла золота осїнь. Листя каштанів встигали бруківку вулиць. Візник зупинився біля непривабливої на вигляд будівлі на робітничій околиці Києва.
— Приїхали!
Те, що сім'я Ульянових оселилася у віддаленому від центру районі, спочатку не викликало ніяких підозр: квартири тут були дешевші. І мало хто знав, що флігель облюбовали тому, що він був дуже зручний для конспірації. Він мав три входи, три виходи.
...У передпокої вішалка, дорожня скриня. В ній перевозилося найцінніше для сім'ї — книги. Меблі придбали «на випадок». Потім вже історики підрахували, що за 20 років у паспортах Ульянових було зроблено... 40 перепрописок.
Ось кімната Марії Іллїнічної. Книжкова шафа. Комод. Скромне ліжко з виштою подушкою (подарунок Ольги). Письмовий стіл. Годинами просиджувала за ним Марія Іллїнічна. Іноді їй доводилось відправляти та розшифровувати до 300 листів у день.
Для сусідів по будинку Ганна та Марія були перекладачкою та вчителькою. Насправді ж, вони вели величезну пропагандистську та організаційну роботу. Підтримували зв'язок з партійними комітетами в Росії, з редакцією «Іскри».
Брат Лєніна — Дмитро Ульянов (він жив на вулиці Пушкінській) займався медичною практикою. А нелегально — був відповідальним за збирання коштів на потреби партії, підпільної роботи.
В. І. Лєнін, що знаходився в ті роки у Швейцарії, живаво цікавився діяльністю київського підпілля.
...Всі листи, а також номери «Іскри» зберігали в тайнику. А знаходився він у кришці шахового столика. Зроблений по ідеї Іллїча та за кресленнями Єлізарова, столик цей був сімейною реліквією. Тринадцять обшуків «пережив», але таємниця його так і не була розкрита.
Охоранка стежила за кожним кроком сім'ї Ульянових. Філари чергували біля будинку цілодобово. В журнал «нагляду» заносились донесення. Більш 120 повідомлень було зроблено про те, наприклад, які будинки і коли відвідувала Марія Іллїнічна. Тільки за лїтвора місяця зроблено 148 записів про те, з ким зустрічався Дмитро Ульянов...
— Нелегко було відтворити обстановку тих років, — розповідає директор меморіального будинку-музею Ульянових Павло Іванович Павлюк. — У період створення музею були здійснені експедиції до міст, де жили Ульянові. Велику допомогу надали нам Центральний музей В. І. Лєніна у Москві, а також його філіали у Ленінграді, музеї «Кабінет та квартира В. І. Лєніна у Кремлі», будинки-музеї Подольська, Казані, Куйбишева.
І ось більше 400 експонатів зайняли місце в експозиції. Серед них є й справжні речі сім'ї Ульянових. Взагалі, можна сміливо сказати, що створення музею допомагала вся країна.
До 110-ї річниці з дня народження В. І. Лєніна в музеї з'явилися нові експонати.
Ю. АНАТОЛЬЄВ.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...іменем вождя світового пролетаріату в столиці України названа одна з центральних вулиць міста (колишня Фундуклеєвська). Свою назву вона одержала ще 23 березня 1919 року. Крім цього, на Першотравневому масиві розташований бульвар Лєніна, а у Ленінградському районі — Лє-

нінська вулиця. Неподаляк від Дарницького вокзалу знаходиться вулиця Іллїча. Ленінським називається центральний адміністративний район міста.
...ламятник В. І. Лєніну на бульварі Шевченка був урочисто відкритий 5 грудня 1946 року. Монумент складається з трьох

основних частин: фігури з темно-червоного полірованого лабрадориту, заввишки 3,45 метра (скульптор С. Д. Меркуров), постаменту заввишки 6,8 метра (архітектори О. В. Власов та В. Д. Єлізаров) та основи. Діаметр постаменту 1,88 метра.

...висота статуї вождя (частина монумента на честь Великої Жовтєвої Революції) — 2,9 метра, вона з червоного граніту. Монумент був відкритий 22 жовтня 1977 року.
...деякі київські підприємства, організації, установи носять ім'я Іллїча. Найбільші серед них — заводи «Лєнінська кузня», «Арсенал» імені Лєніна, Київський метрополітен імені Володимира Іллїча Лєніна.

ВІРНИЙ КОМПАС

Вивчення життя й діяльності Володимира Іллїча Лєніна безмежно розкриває скарбницю кращих людських якостей, збагачує науку і практику комуністичного виховання.
Коло наукових інтересів, турбот і справ, якими займався і керував Лєнін, було надзвичайно великим і багатогранним.
Не залишилися без уваги вождя і питання фізичної культури трудящих, які він тісно пов'язував з революційною боротьбою народу, вказував на те, що всебічне фізичне і духовне виховання робітників і селян в умовах капіталістичної експлуатації неможливе.
В каталозі особистої бібліотеки В. І. Лєніна в Кремлі є спеціальний розділ «Охорона здоров'я, медицина, фізична культура». Вже одна назва розділу свідчить про те, що Володимира Іллїча цікавили проблеми фізичного виховання народу.
Велике місце фізична культура займала і в особистому житті вождя. Так в 141 листі Лєніна до

матері, сестер, брата, які були послані в 1893—1920 роках, в тій чи іншій мірі згадується про заняття фізичними вправами. З них видно, що Володимир Іллїч займався гімнастикою, плаванням, їздив на велосипеді, грав з м'ячем, взимку бігав на ковзанах і ходив на полювання, охоче грав в шахи. Доцільно проводив своє дозвілля і навчав цього інших.
Відомо, що В. І. Лєнін надавав великої ваги використанню фізичної культури на службі революції. Він неодноразово відмічав, що здорові революціонери-більшовики являють собою «краще майно», вимагав від членів партії не розкратати, а зміцнювати його.
Після революції, очоливши робітничо-селянську державу, В. І. Лєнін приділяв велику увагу організації охорони здоров'я і розвитку фізичної культури трудящих. Під його керівництвом було прийнято ряд історичних декретів і постанов Радянського уряду по цих питаннях, в тому числі, й про створення всеобучу.

Всеобуч відіграв велику роль в країні в розгортанні радянського фізкультурного руху в перші роки Радянської влади.
Разом з всеобучем, уже в перші роки молоді республіки органи народної освіти, охорони здоров'я і фізичної культури були об'єднані важливим державним завданням зміцнення здоров'я і підвищення працездатності радянських людей.
В. І. Лєнін приділяв велику увагу вихованню молодого покоління. Розвиваючи марксизм-лєнінізм в нових історичних умовах, Лєнін створив вчення про комуністичне виховання радянських людей.
Володимир Іллїч проявив велику турботу про те, щоб молодь була не тільки політично грамотною і освіченою, але й життєрадісною, сильною духом і тілом. Лєнін радив молоді діяти, проявляти ініціативу в усіх галузях життя, в тому числі, і у фізкультурних справах.
Дивлячись на пройдений радянським фізкультурним рухом шлях, ми можемо з певністю і гордістю сказати, що фізична культура і спорт відіграли велику роль в піднесенні культури народу, в моральному вихованні молоді.

Лєнінські ідеї в галузі охорони здоров'я і фізичної культури народу стали джерелом розвитку теорії і практики нашої фізичної культури не тільки в перші роки Радянської держави, при житті В. І. Лєніна, але й в наступний час.
Видатні успіхи радянського фізкультурного руху за піввікове його існування — втілення і торжество марксизм-лєнінського вчення про всебічний розвиток людей, які скинули з себе пута експлуатації. Про зростаючий авторитет радянського спорту свідчить і рішення про проведення в 1980 році XXII Олімпійських ігор в Москві.
В нашому вузі перед кафедрою фізвиховання, студентською спортивною організацією ДСТ «Колос» на порядку денному стоїть конкретна робота по дальшому використанню фізичної культури і спорту, як засобу комуністичного виховання радянських студентів. Лєнінські вказівки і поради — вірний компас в цій важливій справі.
О. ФЕДОРЕНКО,
старший викладач кафедри фізвиховання.